

Barbara Cartland

Sinisilmne nõid

Barbara Cartland
The Blue-Eyed Witch
1976

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Kaane kujundanud OÜ Nonparell
Toimetanud Hilvi Bergmann
Korrektor Inna Viires

© 1976 Barbara Cartland

All rights reserved.

Trükiväljaanne © 2004 Kirjastus AMOR

Elektroniline väljaanne © 2010 Kirjastus AMOR

Raamatu nr 10359

ISBN 978-9949-20-091-7

Autori märkus

Essexi alasid tuntakse ikka veel nõidade maana.

Möödunud sajandil oli kogu rahvas, olenemata ühiskondlikust positsioonist, haaratud hirmust tundmatu ees. Põldudel kummitas. Teati rääkida, et kurat olevat kirikuõpetaja kantslist minema kihutanud.

1860. aastal süüdistati üht vana naist Somersetis lapsele krampide pealepanemises, naisele seoti nõör ümber piha ja heideti tiiki. 1924. aastal kutsuti kohtu ette väikemaomanik, kes oli üritanud üht vana naist nõöpnõelaga veristada ja seejärel maha lasta. Ta väitis, et naine olevat ta sead ära nõidunud.

1930. aastal elas Bristolis “võimetega naine”, valge nõid, kes oli suuteline maakaardi kohale riputatud nõela abil leidma kaduma läinud ja varastatud asju. Ipswichis oli “võimetega mees” ehk valge maag, kes suutis

hüpnoteerida varga distantsilt, nii et too eksles oma kuriteopaigal ringi, võimetu põgenema.

1950. aastal asendati 1735. aasta nõiakunst šarlatanide tegevusega. Nõiakunst kujutas endast üht inimkonna suurt tragöödiat, mille tõttu tapeti tuhandeid inimesi. Ent sügaval inimeste alateadvuses pesitseb ikka veel tagakiusamissoov ja vajadus patuoina järele.

Kloostri peetud "Veenuse pidustus" ja Walesi printsi ning leedi Jersey probleemidega seotud detailid vastavad tegelikkusele. Samuti vastab tõele proua Fitzherberti printsiga taasliitumise auks korraldatud vägev pidu 1800. aasta juunis.

Esimene peatükk

1800

*A*ldridge'i markii haigutas.

Kui maailmas oli midagi, mis teda tõeliselt külmaks jättis, oli see bordell.

Ehkki tema suhted naistega olid pakkunud inimestele palju aastaid kõneainet, polnud ta kunagi tõstnud oma jalga lõbumajja ega maksnud selle eest, et mõni naine talle anduks.

Ent täna õhtul ei suutnud ta keelduda kõrtsipere-mehe kutsest, kes andis oma parima, et Walesi printsilõbustada ja tuua ta välja masendusest, millesse prints oli mõneks nädalaks langenud.

Printsil on igati põhjust masendunud olla, mõtles markii.

Peale selle, et printsil abieli oli osutunud tõeliseks katastroofiks, valmistas talle kujuteldamatult suuri raskusi armusuhte lõpetamine leedi Jerseyga.

Alati emotsionaalne ja oma tundeid üledramatiseerida armastav prints oli põletava viha tõttu oma naise printsess Caroline'i vastu otsustanud, et võib leida lohutust vaid siis, kui taastab armuelu proua Fitzherbertiga.

Sel ajal kui kaksteist paljureklaamitud näitsikut esitasid "kuulsat Veenuse pidustust Tahiti moodi", ei mõelnud markii mitte neile, vaid printsile, kelle vastu ta tundis siirast ja sügavat kiindumust.

Tegelikult oli teda sidunud troonipärijaga lähedane sõprus juba üheksa aastat.

Markiid ei üllatanud, et leedi Jersey täiuslikud võlud ei kütkestanud enam printsi, ja mida varem ta sellest naisest vabaneb, seda parem.

Ent äärmiselt otsusekindel leedi keeldus taipamast sellise kangekaelsusega, mis välistas igasuguse mõtte teda kuningliku soosiku positsioonilt välja tõrjuda.

Markii arvates oli just leedi Jersey süüdi selles, et printsi abielu oli jooksnud karile veel enne, kui see alati jõudis.

Leedi Jersey oli ta juba enda lummusesse haaranud ja proua Fitzherberti tagaplaanile tõrjunud, kui saabus printsess Caroline.